

[Else Zeuthen.]

Nu ved jeg, at der inden for denne forskning er en meget stærk udvikling i gang, og jeg vil derfor spørge, om der i dag er endnu mere hjælp at hente her for at sikre faderskabsbestemmelse, end der var, da dette responsum blev skrevet.

Men når jeg har sagt dette, vil jeg også gerne understrege, at mine betragtninger har været af rent principiel karakter, og at jeg under udvalgsbehandlingen vil stille mig åbent over for de argumenter af mere praktisk art, som kan fremføres mod mine synspunkter. Jeg mener, at vi i udvalget bør diskutere dette spørgsmål meget indgående og meget fordomsfrit.

Med hensyn til den anden mere betydningsfulde ændring, lovforslaget om børns retsstilling indeholder, den udvidede mulighed for domstolene til at statuere, at en ægte- mand ikke er fader til et barn født i ægteskab, kan jeg fuldt ud give dette min tilslutning i den foreslåede formulering, der også svarer til kommissionens forslag. Også på dette punkt drager man konsekvensen af de videnskabelige landvindinger, men jeg vil gerne hertil føje, at jeg med tilfredshed har set i ministerens fremsættelsestale, at denne mulighed i første række bør benyttes i tilfælde, hvor barnets moder har indgået ægteskab med den mand, der må antages at være barnets fader. Selv om man tager alle retfærdighedshensyn i betragtning, skulle resultatet jo nødigt blive en tilstand af større retsløshed for barnet, som det dog er vort første ønske at værge og beskytte med denne lovgivning.

Jeg kan give min tilslutning til forslaget om, at bidragspligten kan udvides til barnets 24. år. Derimod vil jeg ikke så godt kunne være enig med det ærede medlem fru Erna Sørensen, der mente, at den altid burde gælde til det 21. år. I vore dage er der mange unge, som er i fuld gang ved det 21. år efter en uddannelse.

Hvad angår forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje, skal jeg her ikke sige mange ord. Det vigtigste i det forekommer

mig at være forslaget om, at faderskabs- sager som hovedregel skal anlægges ved moderens hjemting. Ikke mindst når flere mænd er inddraget i sagen og de bor i hver sin retskreds og måske efterhånden ud- skydes ved blodtypebestemmelsen, vil sa- gens flytning fra en retskreds til en anden betyde store vanskeligheder. Ligeledes giver jeg landsdommer Topsøe-Jensen ret i hans fremhævelse af betydningen af, at moderen afhøres, da hendes vidnesbyrd naturligvis må være af stor betydning for sagens ud- fald. Jeg finder det også betydningsfuldt, at man nu ønsker fastslået, at en fader- skabssag kan anlægges her i riget, såfremt blot moderen eller barnet har bopæl her; det er en naturlig bestræbelse for så vidt muligt at nå frem til en afgørelse af fader- skabsspørgsmålet.

Jeg skal blot slutte med at sige, at vi i ud- valget vil give begge de to her behandlede lovforslag en velvillig behandling.

Ayoö Herbol: Retsforbundet kan tilsige de foreliggende lovforslag en velvillig be- handling.

Ved at samle reglerne i de to love af 1937 om retsstillingen for børn født i og uden for ægteskab fremhæver man den principielle ligestilling mellem de to grupper, ligesom der skabes større overskuelighed.

Til grund for lovforslaget ligger en kom- missionsbetænkning. Kommissionen har samarbejdet med lignende kommissioner i de andre nordiske lande med det formål at søge gennemført ensartede bestemmelser bl. a. med henblik på affattelsen af pater- est-reglen og betingelserne for fastslåen af faderskab til børn født uden for ægteskab. Siden 1949 foregår der jo et nordisk lov- samarbejde, og ikke mindst af hensyn til den større bevægelighed mellem befolk- ningsgrupperne i de nordiske lande er en ensartet lovgivning på det område, vi be- handler her i dag, særdeles hensigtsmæssig. Justitsministeriet har da også kunnet følge kommissionens synspunkter vedrørende af- fattelsen af pater-est-reglen, hvorefter dom-